

SKOLTIDNING FÖR FLICKLÄROVERKET I HÅLSINGBORG

PRIS 50 ÖRE

NOVEMBER 1949

I: 1

All vår början ...

DAGEN

Ny dags morgongråhet
minntinderta frukostbrådska
andlös brådska efter bussen
tröga tankar över boken.
Första timmans nervanspända
sömnighet
långa timmar —
hastig middag över boken
flera timmar —
Samma kapplöpning med tiden
natt — och vila.
och trötta tankar över boken —
bussen hem

Ego.

OKTOBER

Klara, rena luft som
kyligt vatten
mot mitt ansikte
höga blåa himmel
smärtsamt avlägsen
avskild av oändligheten.
Gula, röda, blanka löv
som tunga droppar
ifrån träden
och gröna, gråa, kalla
dyningen från havet.
Frosthård vindoktober.

Ego.

Blåstrumpan

Skoltidning för Flickläroverket i Hälsingborg

Ansvarig utgivare ...Adj. Gustav Ingelgård
Huvudredaktör .....Titti Jacobsson
Redaktionssekr. ....Barbro Göransson
Annonschef .....Stina Olsson
Tecknare .....Kerstin Svensson
Moderredaktör.....Barbro Larsson
Hovfotograf .....Olle
Ekonomichef .....Adj. Hertha Hansson

Övriga red.-medl.: K. Olsson, I. Jonsson, M.
Tchalidy, K. Alfredsson, S. Frennberg, M.
Banck.

Schmidts

BOKTRYCKERI AB

BRUKSGAT. 38 HÄLSINGBORG

BOKARBETEN KATALOGER TIDSKRIFTER
OCH ALLT SLAGS MERKANTILT TRYCK

Preludium

Preludium eller låtom oss kalla det Maskupp-slagning till den första Blåstrumpan; Hälsingborgs Flickläroverks debatt-, nyhets- och förströelseorgan.

Först och främst hälsar vi alla välkomna i Blåstrumpans enormt stora läsekrets, där vi hoppas ni skall trivas lika bra, som Flickis elever gör i korridorerna under rasterna.

Ack, forna tiders Quinna med litterära ambitioner. Det är Ditt minne vi sentida efterföljare i onådens år 1949 velat hedra genom att låta vårt "Tidende" få bära Ditt ök-, sedermera hedersnamn, Blåstrumpa.

Tiderna har förändrats, och numera "blåttstäl-ler" inte de kvinnor sina ben, som vill förkovra sig i litteratur och andra förut okvinnliga syssel-sättningar. De har betydligt effektivare metoder att visa, "hur en lärd kvinna skall se ut".

Den Blåstrumpa, vi nu presenterar, har vi under flitiga aftnar (och lektioner) stickat ihop, allmän-heten till behag och vår skolkassa till gagn. Den-na vår första Blåstrumpa är kanske litet ojämn och trevande i stickningen, men vi hoppas, att i fort-sättningen alla vill ha sitt ord med i laget, då det gäller att finna ut de bästa, ändamålsenligaste och roligaste mönstren.

Om Blåstrumpan mot all förmodan inbringar nå-got överskott, ämnar vi använda det till att göra vår skola än mer trivsam, än den är, genom att inreda ett rum, som absolut inte får ha en enda kal eller vitkalkad vägg. Man skall kunna vila sig i en bekväm stol, sitta och diskutera och vila blickarna på annat än präktiga, gulfernissade små-landspulpetar.

Det är främst med tanke på dem, som dagligen får resa till och från skolan per tåg eller buss, och följaktligen får tillbringa större delen av dagen i ett trist lärum eller på ett skakande tåg, som vi snabbast möjligt vill inreda detta trevna rum med bekväma möbler, mjuka mattor och naturligtvis en vråflott radiogrammofon.

Men det fattas först och främst pengar, och ännu så länge är det ovisst var detta rum skall

vara beläget. Bägge dessa hinder vill vi nu röja ur vägen för att skapa en trivsam, hemlik vrå i skolbyggnaden.

Inte enbart på grund av dessa högtflygande planer har vi tagit det djärva steget att utge en tidning. I få samhällsgrupper rasar så brännande problem som bland skolungdomen, och vi vill att problemen skall få komma under debatt och eventuellt lösas.

Minst en gång per termin ämnar vi förnöja världen med en Blåstrumpa, som skall innehålla allt: lyrik, epik, dramatik, korsord, knep och knåp, klagomål, noveller, romaner och betraktelser över konst, musik, litteratur, film och mode. (Härmed menas inte tidens speciella mode, som består i spekulationer över "Hur blanda in så många phula ord som möjligt i sin skrift".) Vi menar enkelt och lättfattligt: klädmodet. Allt vad man behagar från piffiga klänningsidéer till halsduksbeskrivningar åt hjärtevännen.

Alltså vässen Edra pennor och sätt redan nu igång med att göra Edra röster hörda i pressen. Blåstrumpans redaktion lovar, att artiklarna eller vad det kan vara kommer att gå till eftervärlden.

Hjärtligt välkommen.

Red.

Höstosång

*Höstvindar trista
sopa och piska,
löven från träd och buskar den tar.
Läxorna gömmes,
blåsten den glömmes,
när man en titt i Blåstrumpan tar.
Läxorna läses sedan med fart.
Sen skall vi ut, ja, det är så klart.
Luft skall vi hämta,
mot blåsten kämpa.
innan vi åter Blåstrumpan tar.*

Peggi och Ricki i 1^a.

KONST

Länge har de kala, trista väggarna i klassrummen stumt blickat emot oss, cellgråa, limbestrukna, sjukhussteriliserade . . .

Men nu är de levande och talar till oss, var och en på sitt språk; språk som vi alla borde lära oss förstå och uppskatta.

Som var och en kan förstå har sagans fe i skepnad av vår rektor haft ett finger med i spelet. (Liknelsen torde dock ej misstolkas . . .)

Saken togs av honom upp till behandling, och slutet blev att 15 000 kronor ur byggnadsfonden fick disponeras för inköp av konstverk. Ett 40-tal saker utvaldes, varav varje klassrum fick en tavla, medan de övriga inköpen placerades ut i läroverkets olika lokaler. Tavlorna kan avnjutas av alla elever, under det att klassrummens målningar bara kan beses av respektive klasser, eftersom det är förbjudet för eleverna att gå in i annans klassrum. Därför bestämdes, att en utställning av läroverkets samtliga konstverk skulle ordnas, och en sådan ägde också rum den 5—10 september i Killbergs konstsalong.

Till de större inköpen hör Gustav Nordahls skiss i brons, "Hyllning till Ling", som också intar en dominerande plats inom skolbyggnaden, nämligen i foyern ovanför stora trappan med de väldiga fönstren som bakgrund. Det är en liten nakenstudie av två ungdomar, vars naturliga rörelse och grace är särskilt framträdande.

Ännu en skulptur hör till samlingen; en relief i terrakotta, föreställande Odyssevs och sirenerna. Det är ett modernt arbete i stora, rena linjer med en stundom överdrivet realistisk skönhet. En strävan mot ohöljd sanning, som går jämsides med litteraturens 40-talistiska verk.

Inköpen av oljemålningar får nog till största delen betecknas som fullträffar. Skolans teckningslärare, Edvard Andersson, har bidragit med två målningar. Särskilt hans "Komposition" fånglar med sina starka, djärva färger och ändå märkbara helhet i ytan. Den är värd sin hedersplats inne på rektorsexpeditionen.

"Moder och barn" är ett mycket större arbete, vars plats är i foyern utanför aulan. Det är ett vackert och mycket utmärkande alster för konstnärens speciella stil med dess hela, mjuka linjer och begränsade ytor.

Martin Emond — "Apelsiner i grönt fat".

En äkta kulen decemberstämning ger Eric Cederbergs Båtar i snö, som är hållen i mörka, dystra färger och dessutom utmärker sig genom sin avsaknad av konstnärens så högt älskade päron. Den är ett stämningsmättat, helt och starkt prov på modern konstns känslor, som aldrig ett ögonblick hemfaller åt Hötorgskonstens sliskiga sentimentalitet. Tillhör Cederbergs något tidigare verk.

En stor kontrast till den utgör Eva Holmberg-Jakobssons pastell "I Luxembourg-trädgården", en ljus och sommarlätt idyll, som visar konstnärinnans förkärlek för söta, klara färger, vilka skulle varit farliga för vem som helst annan, som inte förstått att komponera dem till just dessa små läckra målningar. Fru Holmberg-Jakobsson är en mästarinna på detta område.

De tunga jordfärgernas poesi . . .

Martin Emond visar upp något helt annat än den föregående, skira pastellen. Hans stora vackra stilleben "Apelsiner i grönt fat" har djupa mättade färger och fånglar särskilt genom sin varma orangeton, som dominerar tavlan. Den är ett mycket värdefullt tillskott i samlingen.

Ett inte mindre vackert konstverk är Johan Johanssons "Efter stormen". Det är en tavla, som man upplever med hela sin inre känsla — men som man kanske får lära sig att förstå. Den är hållen i oerhört fina, lyriska färger. En violett, svag grundton präglar den och ger ett intryck av verklig stillhet efter en storm, den renade naturens vila. Johan Johanssons lugna, säkra penselföring frapperar också i hög grad.

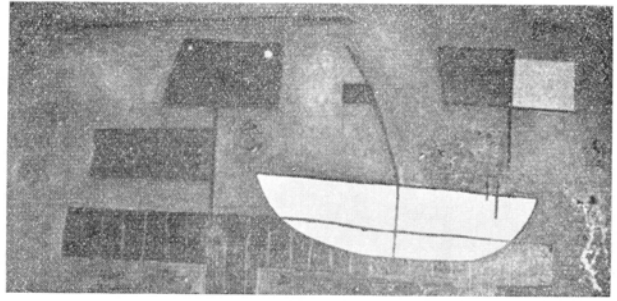
Ett omdiskuterat fall är alltid intressant, så även vad tavlor beträffar. Bengt Orups "Marint" har också väckt livliga debatter — som det mesta av hans konst. De flesta minns den väl från Vikingsbergs omdebatterade vårutställning i år. Den oerhörda kontrast, som de intensivt gröna och citrongula färgerna har, för med sig en viss chockverkan, men måste överväldiga och hänföra färgsinnet. Och det stiliserade, till ytterlighet förenklade motivet visar ingen begränsning i kunnande; det är en djup mognad på ett mycket långt framskridet stadium inom den moderna konsten.

Går man från denna tavla med de behärskade, stora linjerna till det blodiga sammelsurium och röriga färgkladd i starka pockande färger, som Richard Ingelssons "Flyktingbåt" utgör, måste man känna sig splittrad och förvirrad. Ingen helhet, inga lugna, klara linjer. En explosion i målarlådan skulle man vilja kalla den.

Bättre är då Tora Vega-Holmströms "Gosse med blombukett". Konstnärinnan är ju allmänt känd för sina barnstudier och har även här lyckats ge själ åt sin konst, även om tavlan inte tillhör hennes allra bästa.

Samlingen innehåller ännu ett tiotal målningar, bland vilka Erik Byströms "Vit urna" och Lars Stevenfeldts stora "Detalj av kartong till väggmålning i skola" särskilt förtjänar ett omnämnande.

Bland grafiken och teckningarna, som utgör det största antalet av konstverken, lyser så berömda namn som Pablo Picasso och vår egen Sven Erixon. Tavlan av Picasso är en litografi, "Tête

Bengt Orup — Marint.

de jeune fille". Där är också de kraftiga, lugna linjerna i stora, förenklade drag förhärskande.

X:et representeras med en färglitografi, som har de för honom så karakteristiska starka, klara och många färgerna.

Färglitografierna är ungefär tio till antalet och har alla en blå underton och blåa linjer, som tyvärr förstör helhetsintrycket ganska mycket.

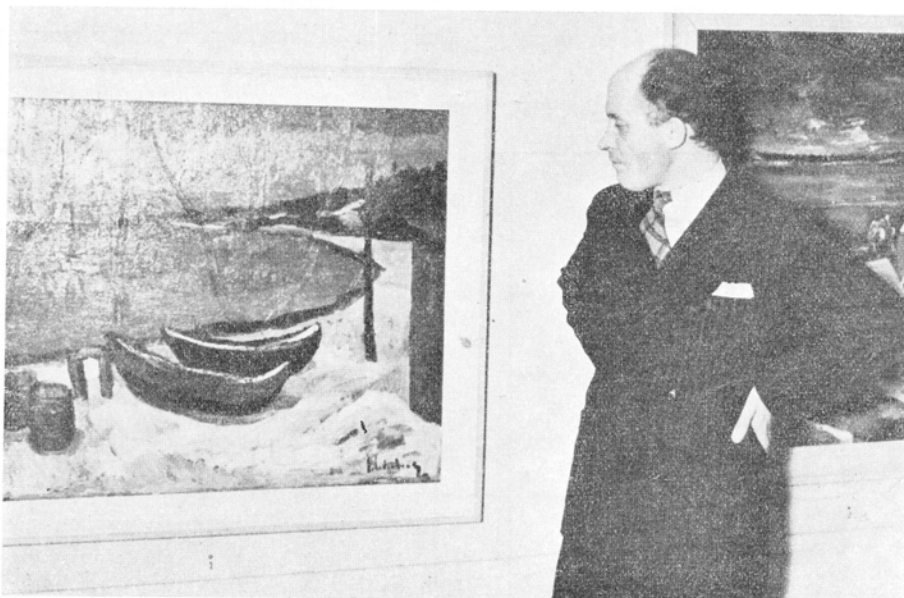
En utmärkt tecknare är Eric Palmquist, som med sin lilla tuschteckning "Kärlekens vandring" åstadkommit en ytterst fin och lyrisk stämning.

Barbro Forslunds kolteckning "Magnus ritlar" var också mycket ledigt och mjukt gjord. En etsning med en suggestiv stämning var den skickligt utförda "Trapporna" av Harald Sallberg.

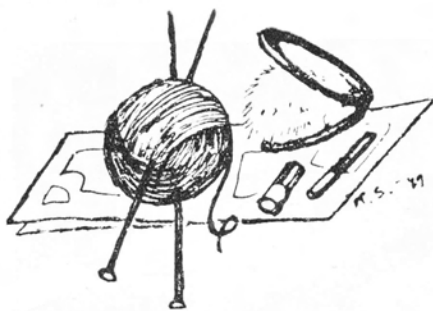
Förutom färglitografierna, 4 etsningar, 4 kolteckningar och 3 tuschteckningar finns det också några träsnitt, varav ett i färg.

Man måste nog säga, att Flickläroverkets konstsamling är en god sådan, varierande ifråga om smakriktningar och med en synnerligen rikhaltig sortering av olika slags konstverk.

Larunda.

Eric Cederberg vid sin "Båtar i snö".

Speciellt för oss

Det där med kläder är ju kolossalt individuellt. Hälften tycker så här, och hälften tycker så där, och resten vet inte.

Men även den mest klädointresserade måste medge, att ett snyggt och prydligt yttre stärker självkänslan och väcker åtminstone ingens ogillande. Även en ganska minimal garderob kan fylla sin mission — om den sköts riktigt. Och nu kommer moralkakor i långa banor. Det gäller de *små* sakernas *stora* betydelse. Alltså kära läsarinna, du stiger som vanligt upp en kvart senare än du rätteligen har tid till, och sedan du svept i dig morgongröten och den tråkigaste läxan upptäcker du att klimatet plötsligt ändrat natur, och följaktligen kan du inte ha samma klänning som i går — är den f. ö. inte litet sjaskig vid det här laget? — En snabbundersökning av garderoben ger vid handen, att de enda acceptabla plaggen är en blus, som saknar en knapp, medan den andra hänger i två trådar — den petar du sedan loss på en lektion, då ingen ser dig — och en kjol, som är litet blank där bak och hänger litet i klocken. Nåja, tänker du, det får gå idag, i kväll får jag fixa det där. Det är fult att narras. Du vet mycket väl att det inte alls blir av i kväll. I din dyra moders byrålåda hittar du ett par strumpor, och på dem är det verkligen inga hål, och då de åker på dina rasrena, bär det sig inte bättre än att Dux spiral får litet extra reklam. När du så kryper i kjolen, NATURLIGTVIS drar du den inte

över huvudet, hämnas blixtlåset helt lömskt och vägrar att låta sig dras upp. Ingen fara, fästnålen är en jättepraktisk uppfinning.

Och — du hinner i tid till morgonbönen, om det nu kan vara någon tröst. NU hör jag en kör av förtretade feminina röster: "Det där är ju larvigt, en så slarvig jänta finns inte." Jo men. En del av henne finns i var och en av oss, så nu är det bara att börja utrotningskriget. För era arma kläders skull vädjar jag till var och en av er: "Sköt era kläder väl! Offra fem minuter till att sy i en knapp och en kvart till att pressa upp ett plagg! Anslå en lugn hemmakväll till att fälla om en ojämn kjol! — Det behöver både du och kjolen."

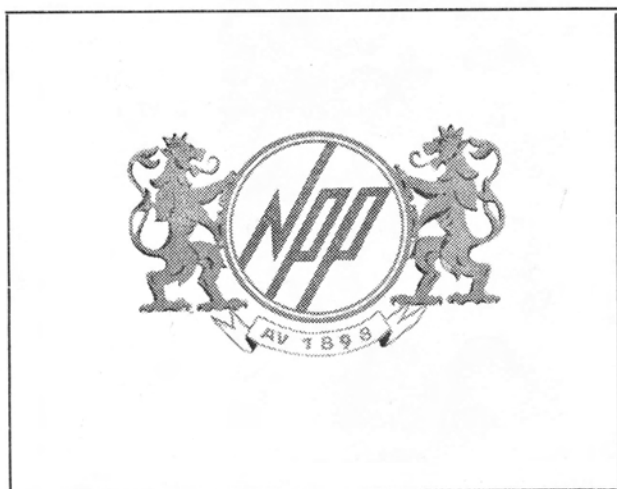
Och akta blixtlåsen! Det ursprungliga *kan* vara livet ut.

Sätt i gång och lycka till! Det är kanske en smula motigt i början, men en god vana är aldrig i vägen och resulterar i ett ökat välbefinnande och stegrad tillfredsställelse och självaktning.

Modea.

P. S. Om någon mot förmodan skulle känna sig träffad och förolämpad får sign. naturligtvis stå för sitt ord och med orubbat kvinnligt mod anta varje utmaning till duell med stickor n:r 2½ eller 3. Plats: Sign:s studerkammare. Tid enligt överenskommelse.

D. S.

Erevliga modeller

Prima kvaliteter

KLÄNNINGSAFFÄREN

Eso-Li

SÖDERGATAN 10

TELEFON 195 03

Stickar gör ju alla människor, och nu när det börjar bli kallt kan det vara lämpligt att utöka jumperförrådet med en sådan här enkel och flott sak, som passar till allt, om man väljer en förnuftig färg. Vill man prompt lägga ner litet extra arbete på den kan man ju sticka ett mönster i avvikande färg på framstycket eller brodera med tunt ullgarn i läckra färger. Men kom ihåg att sådant måste göras noga för att bli vackert, och f. ö. gäller för allt handarbete att det inte syns, hur lång tid det har tagit att göra det, men det syns hur det är gjort.

Men är ni varken roade av att sy eller sticka, så ska vi nog sätta er i arbete ändå. Det finns så många duktiga tecknare, men även ni, som är mindre duktiga, har också en chans. Vad vi vill ha är förslag till en riktigt praktisk och användbar, men också enhetlig och piffig garderob som passar en flicka i tonåren. Teckningarna behöver inte alls vara flotta men de skall absolut vara tydliga och naturligtvis skall idéerna vara era egna och inte kopior ur La Mode och Stil. Låt gärna varje modell åtföljas av förslag till färg, kvalitet, besättning och andra detaljer, som inte kan framgå av teckningen. Vässta alltså pennorna och låt fantasien flöda och lämna sen in er idealgarderob och en sluten namnsedel någon gång före jul till Modea, som bor i det näst sista klassrummet i övre korridoren. Hon skall sedan tillsammans med en del andra "sakkunniga" granska era alster, och de mest strålande idéerna belönas med en parisresa eller en mönstertidning (allt beroende på finanserna). Naturligtvis är även elever ur andra skolor välkomna, och vi mottar med jubel alla förslag från intresserade och uppslagsrika mödrar, som kan sända in sina bidrag till Red. av Blåstrumpan, H. a. läroverket f. flickor, Hälsingborg.

Cardigan

Material: 300 gr. Caprifol-garn. Stickor nr 2 och nr 2½.

Mått: Bröstvidd c:a 94 cm.. Längd 50 cm.

Sträckning: 31 cm. på st. nr 2½ = 10 cm. 12 varv = 3 cm.

Ryggen: Lägg upp 100 m. på dubbla st. nr 2 och sticka resår 1 rm., 1 am. Håll resårst. fast. Efter 9 cm. bytes till st. nr 2½ och slätst. Öka på 1:a v. till 128 m. jämnt fördelat och därefter 1 m. i var sida vart 8:e v. 5 ggr. Då arb. är 32 cm. avm. 7, 1, 1, 1 m. för vart ärmhål och då detta är 20 cm. avm. 9 m. 4 ggr. för var axel. Träd upp de återstående m. på en reservnål.

Forts. sid. 19.

Jumpern

Material: 250 gr. Lisette.

Mått: Bröstvidd c:a 92 cm., längd 51 cm.

Sträckning: 30 m. på st. nr 2½ = 10 cm. 12 v. = 3 cm.

Ryggen: Lägg upp 106 m. på st. nr 2 och sticka resår (1 rm. 1 am.) i 8 cm. Öka till 116 m. på sista v. Byt till st. nr 2½ och slätst. samt öka 1 m. i var sida var 3:e cm. 7 ggr. Då arb. är 32 cm. avm. 7, 1, 1, 1 m. för vart ärmhål. Då detta är 19 cm. avm. 12 m. 3 ggr. för var axel. Träd upp de återstående m. på en reservnål.

Framstycket: Lägg upp 114 m. på st. nr 2 och sticka resår 8 cm. Öka till 127 m. på sista v. Byt till stickor nr 2½ och slätst. Öka 1 m. i var sida var 3:e cm. 7 ggr. Vid 32 cm. avm. 10, 2, 1, 1 m. för vart ärmhål (113 m. kvar). Då ärmhålet är

Forts. sid. 19.

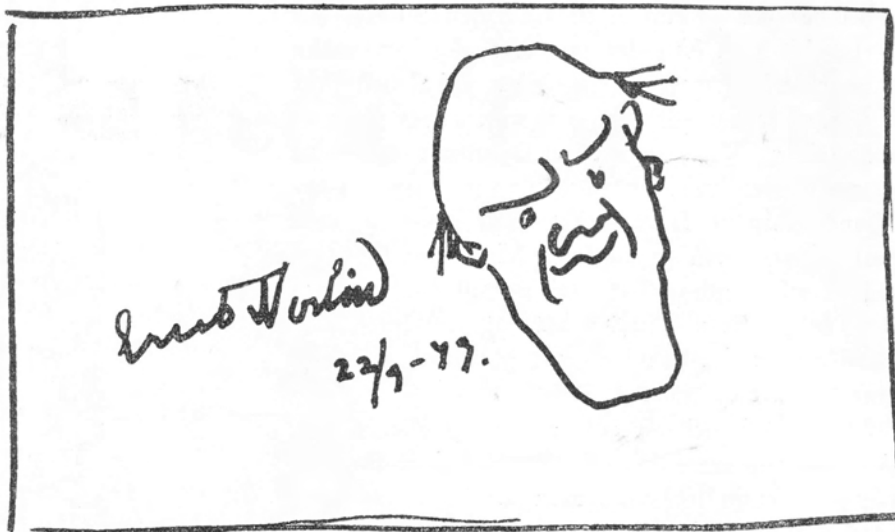
* Föreina läxläsningen med
nöjet att sticka

GARNBODEN

N. STORGATAN 8 — TELEFON 117 81

FLICKIS

på vift

En morgon sade rektorn något efter morgonbönen. Denna gången gällde det en utfärd för hela skolan genom halva Skåne. Allmänt jubel! Tänk, en utfärd i buss som på den tiden man var liten och gick i folkskola. Hela skolan (även lärarna) gick precis in i nio stora bussar. Så bar det av till Krigsflygskolan på Ljungbyhed. Där hälsades vi välkomna av en stilig kapten och flera nästan lika tjusiga löjtnanter. Humöret kom genast på toppunkten. Matsäcken avåts, och ännu tjockare än förut trängde vi oss åter in i bussarna och fick bese allt vad Ljungbyhed hade av flygplan, hangarer och verkstäder m. m. Med en sorgsen blick på de blå uniformerna åkte vi till nästa ställe, Trolleholm. Vi promenerade i den vackra gamla parken, där man i fantasin såg medeltidsjungfrur med topphattar vandra omkring. Slottet har nu förevigats av otaliga flickiskameror.

Under den fortsatta färden såg vi bl. a. Trolle-näs, som var lika vackert som det andra Trolle. I Dalby fick vi reda på att där hade legat en stor kyrka, större än den nuvarande, på 800-talet. Den hade varit en gräns mot obygderna i det övriga Skåne. Ännu fanns en mur kvar sedan den tiden. Resten av kyrkan var också av ett mycket gammalt datum.

Så hade vi då kommit till Lund, där domkyrkan först visades för oss.. Det stora uret blev ingående förklarad och t. o. m. raden med kungarna fick passera. I kryptan beundrade vi med en rysning jätten Finn och kastade sedan en silverslant i den gamla brunnen och önskade oss någonting mycket hemlighetsfullt enligt ritualen. Den dagen förtjänade Håkanssons och Fahlmans i Lund stora pengar. De stormades i allra bokstavligaste bemärkelse.

Färdens clou blev besöket på Borgeby. Ernst Norlinds sätt att berätta mustiga historier om Danmarks och Sveriges gamla kungar var obeskriverligt. Sådana skrattsalvor har "Flickis" aldrig förut frambringat och kommer väl aldrig att göra en gång till. Den vänlige gamle mannen med det vita tomteskägget blir ett minne för livet.

Alla avlastades välbehållna vid den kära röda byggnaden på Olympia, och rektorn fick höra ett hurrande, som kom från hjärtat. Tack för den dagen och låt oss gärna få fler av samma sort!

Kajsa-Lotta.

Allt för skolan

LÄROBÖCKER och
Bredvidläsningsböcker
Skriv- och Ritmateriel

KILLBERGS

BOKHANDEL — PAPPERSHANDEL

Stortorget 4

Orientering

Det är DM-orientering på Frostavallen. Man går upp klockan $\frac{1}{2}$ 5 på morgonen, reser tåg i evighet och är framme lagom till upprop. Sedan, efter några timmars paus, åker man buss till starten, och efter ytterligare en lång väntan är man på väg ut i Guds fria natur.

Första kontrollen ska ligga 400 meter från start. Det är inget att ta fel på, och man ger sig i god fart ut i skogen. När man sedan har sprungit några kilometer, börjar man undra, hur det egentligen är fatt, och efter ännu en stund tycker man, att orienteringen är dum, banläggarna kan ej sin sak och kontrollerna ligger fel.

Sedan möter man Pilla. Hon har varit vid andra kontrollen, men där ville de ej stämpla hennes kort, bara för att hon ej varit vid första. Fegt! Man traskar vidare med henne och upptäcker efter en timma, att man gått en mil för långt och kommit till Hallaröd i stället för första kontrollen. Det är bara till att vända tillbaka på samma stig, som man har kommit.

Efter ytterligare en stund befinner sig två stackars orienterare mitti en villande skog, sökande efter stigen, som försvann. När klockan närmar sig $\frac{1}{2}$ 3 hittar man äntligen en landsväg, lyckas lifta med en bil, som verkligen vill ha sådana sorgliga skepnader i baksätet, och snart synes målet.

Det är ju riktigt fint, att ha hunnit med så mycket på en dag. Att man inte har hittat några kontroller, det talar man helst inte om för nyfikna individer.

Sedan är det efterprat. "Om jag hade följt Bosse till 1:a kontrollen och Pilla till andra, då hade jag nog själv hittat tredje, och då hade jag säkert vunnit", o. s. v.

Det finns i alla fall ingen sport, som går upp mot orientering!

Tytte.

IDROTT

Höstens idrottstävlingar inleddes som vanligt med skolmästerskap i fri idrott. Dessa gick av stapeln på Harlyckan, eftersom Gossis intagit Olympia. Varken banorna eller vädret visade sig från sin bästa sida, så resultaten blev därefter. Men skolans nykomling Karin Ahlthorp visade vad hon gick för och tog hem 2 segrar och 1 andraplacing.

Dessa tävlingar gällde också som uttagningstävlingar till DM, som detta år gick av stapeln på Olympia i Hälsingborg den 17 sept. Flickis blev lagsegrare i klass A—B, mycket tack vare Karin Ahlthorp och Birgitta Sjögren, men man får heller inte glömma dem, som placerade sig som 4:or och 5:or och på så sätt drog poäng till skolan. Dessutom vann vi stafett 5×60 m.

En grupp på 3 simmare och 5 idrottare sändes upp till Skolungdomens hösttävlingar i Stockholm i slutet av sept. Här placerade sig Karin Nilsson som 2:a på 100 m bröstsim och Karin Ahlthorp blev 2:a i slungboll och 3:a i 80 m löpning. Dessutom hjälpte hon till med att springa hem en fjärdeplacering i stafett 50×60 m klass flickor A—B.

Vid lilla DM, som också gick i Hälsingborg, deltog realskolans elever med den äran, även om det denna gång inte blev något lagpris.

Den med stor förväntan emotsedda fotbollsmatchen mellan LIV på Gossis och ett lag från Flickis slutade oavgjort 8—8. Om det nu var domaren eller spelarnas skicklighet, som fällde utslaget, skall vi låta vara osagt.

Skolmästerskap i orientering gick i mitten av okt. på Söderåsen. Tyvärr hölls dessa tävlingar dagen efter DM i orientering, så deltagarantalet var kanske inte så stort som väntat.

Forts. sid. 19.

Stor sortering av

IDROTTSARTIKLAR

TRÄNINGSTÄLL m. m.

BORÉUS - Kullaplatsen

Kap. 1.

Abdallah el Rasmus AF Fogelklouh (i fortsättningen för enkelhetens skull kallad och förkortad till peLLe) sadlade sin eldiga springare, kastade sig med ett vilt skri i den nyss sadlade sadeln, och försvann under mängdens jubel ut i öknen...

Kap. 2.

Väl anländ till Kairo tog han in på Hotel (obs. nasalering.) Shepheard och lämnade sin välluktande fårskinnspäls till portieren, vilken tog emot den med ödmjuka krumbukter.

När han kommit in i sitt rum reglade han försiktigt alla dörrar, och drog för alla gardiner så att halvskymning kom att råda i rummet trots det bländande solskenet utanför. Därefter lade han sig på golvet vänd mot Moskva ty han var kommunist, och mumlade den urgamla bönen, som han lärt av sin fader: "Ole dole doff, kinke lane koff."

Sålunda styrkt i sina förehavanden tog han fram sin smutsiga näsduk, vecklade upp den, och se — i näsduken glänste den bland öknens folk med fruktan och bävan omtalade äggstora Ksmirdiamanten. Den gnistrade i den matta belysningen, och tycktes nästan lysa upp det skumma, skabbiga rummet.

Varför då allt detta hemlighetsmakeri. Jo, diamanten var stulen från Schakaltemplet, som ligger inemot 63 portugisiska mil (varav det går 3 på en verst) från Kairo i rakt sydlig riktning. Den som bar hand på ädelstenen skulle enligt sägnen drabbas av ond, bråd död. Muerte infernas, brukade de gamla säga och svepa hästfilten med en rysning tätare omkring sig.

Nu gällde det för peLLe att snarast möjligt skubba Afrikas gulbruna sand av sina sandaler — Schakaltemplets väktare voro honom tätt i spåren... I en portgång på andra sidan gatan stod en man i den djupa skuggan iförd ett par opålitliga ögon och en bunta (motsvarar väl närmast vår nattskjorta, men användes härstädes även på dagen). Ack, vår hjälte skulle få genomgå många faror innan diamanten hade blivit utbytt mot klingande dollar (ett i Europa vid denna tid mycket gångbart mynt) på Amsterdams diamantbörs, och han själv som politisk avhoppare fått en fristad med egen motbok i folkhemmet Sverige. Vi ska i de följande kapitlen följa honom på hans farliga färd, hela tiden troget följd av Mannen med det Onda Ögat, vilket heter Kiss me slowly på ökenspråket. Läs och känn skräcken krypa längs ryggraden som en droppe ice-cream soda. Exciting... Chocking...

Jakten på ökn

Hur skall det

Jingle bells, jingle bells...

Kap. 3.

Vari berättas om peLLe's hastiga avfärd från Kairo, hans möte med den hyperfarliga flygvärdinnan Daisy Belladonna från Rotebro och hur han lyckades slingra sig ur hennes bedövande famntag.

Då peLLe mättat sina lystna ögon med ädelstenens bländande glans, stoppade han försiktigt in den i näsduken igen, varpå han med tvenne raska språng hastade till den vänligt inbjudande, väldigt uppbyggade europeiska järnsängen från Bröderna Österman i Eskilstuna, där han med andlös snabbhet kastade in snorfanan bland bolstren och sig själv ovanpå utan att ens draga utav sig stövlarna. (Han hade alltid hyst en barnslig önskan, att det skulle stå på hans torftiga träkors en gång: En hjältes kors) "Han dog med stövlarna på." (En hjältes död.)

Fem kvart över kl. K (K=24) (syv, tyve og ½ dansk tid) trycktes dörrhandtaget ner, och fyra sekunder efter föll nyckeln (den modige peLLe's enda skydd mot yttervärlden) ner och genom dörren ringlade 15 arga pytonormar och ett låghalt marsvin. Väckt ur sin slummer av den starka

kendiamanten

eller
t gå för Pelle?

Mannen med det onda Ögat, alias Lill-Kalle, alias L. K.

vittringen, for peLLe upp och grep strax automatiskt efter sin silverbeslagna kpist, som låg i sitt handbroderade sammetsfodral bredvid sängen, men då han såg faran i dess hela vidd, fattade han ett hastigt beslut: Fjorton pytonormar hade varit en smal sak för peLLe, men femton det var alldeles uppenbart en för mycket, dessutom — han hade aldrig kunnat med marsvin. Således — raskt bort ur denna fasans boning. *All tanke på att ringa portieren måste omedelbart förkastas — själv är bästa dräng — bättre brödlös än rådlös — morgonstund har guld i mund — och med fyra enkla handgrepp svingade sig vår hjälte över sänggaveln ut i morgondimman.* (Obs. förf. sätt att livligare åskådliggöra händelseförloppet.) Bakom honom slog det låghalta marsvinet ihop sina dreglande käftar med ett besviket skri, under det att Mannen med de opålitliga Ögonen (alias Lill-Kalle, förkort. LK) under vreda åtbörder lindade ihop de arga pytonormarna och kastade dem i sopnedkastet i det att han skyndsamt avlägsnade sig.

peLLe började plötsligt klia sig i huvudet, han fortsätter neråt, kliar sig mellan tårna och börjar

om från början igen. "Inga apkonster", väser LK, och ser ut som om han led av nervösa ryckningar i avfyrningsfingret. "Kan inte låta bli", stönar peLLe, "jag lider av böldpest och..." (LK tonar bort i fjärran.)

Kap. 4 (eg. 3).

Vi återfinner nu vår peLLe i en av de bekväma fåtöljerna på Pan Egyptian air and looks clipper på väg till Paris. Mellan stolarna ålar sig med förföriska vickningar på sin (jingle-bells, jingle-bells) Daisy Belladonna. — Hennes ögonpar sveper som en strålkastare över en Londonhimmel 1940. Vem kan ana att denna ljuva varelse är ett hår av hin och står i maskopi med LK. Oförmärkt låter hon en papperslapp falla i peLLe's knä... (Stjärnorna blickar ned.) "Möt mig i kväll på Bal Tabarin. Du hänför mig. Kisses, Daisy."

Just när Abdallah stiger ur clippern på Le Bourget landar LK med sitt privata plan icke långt därifrån. Som ni ser, käre läsare, börjar det se dystert ut för allas vår peLLe...

Skymningen faller: Bong, eight, nine, ten and out.

Scen 1:

Abdallah bänkad på Bal Tabarin. Framför honom en giftgrön apéritif. Demimonderna slingrar sig som ålar på dansgolvet till tonerna av den senaste slagern av Jokern-Paddock: "När moster fiska abborrn hon drog den upp." Daisy tonar fram i fonden.

Scen 2:

Daisys boudoir d'amour. Silvermåne över bergen genom spjaljalousin, från radion en dämpad schottis — "it's a grand night for loving". Runt peLLe's hals slingrar Daisys vita armar, eldiga kysar utdelas frikostigt, kort sagt — peLLe är salig. ("En dröm i rosenrött", den sjungande bonden medverkar i refrängen.) MEN DÅ... Daisy drar saktä upp sin dolk (Morakniv, rostfri, extra blodskåra, 3,25) ur dess hölster i silkesstrumpan och måttar ett väldigt hugg... ("Konvaljens avsked" förberedes av orkestrn.)

Kap. 4 (eg. 5).

Planet gör en elegant trepunktslandning och rusar med vrålände motorer mot hangaren.

Väl utkommen ur tullen visslar peLLe (Vad fäsiken nu då. Lever han än. När, var, hur och vem, vad, varför. Ja, ja vi förstår att den intelligente läsaren reagerar mot detta uppenbara brott mot logik och tankeföljd, men — vi beklagar — detta är en yrkeshemlighet) på en taxi och använder därvid samma vissling som beduinerna använda i öknen då de vissla på sina husdjur. Döm

Forts. på sid. 18.

F. F. F. (*farlig fotbollsfight*)

Efter den intensiva fotbollsträning LIV på "Gossis" legat i sedan ett par månader tillbaka, vågade de äntligen utmana OSS till en match. Efter en stunds överläggning accepterade VI utmaningen och kom överens om att reglerna säkert var desamma som i krocket, ett spel, som så flitigt utövas av "Flickis" idrottsintresserade elever. Således skulle vi måndagen den 8 hedra dessa (enligt rykten) ädla, gudaliknande hjältar med vår närvaro.

Ordentligt klädda, med nödvändiga säkerhetsnålar försedda tågade vi in på plan, fantastiskt förväntansfulla och med vår förhoppningsfulla lilla målvakt i teten. Det var verkligen en stor missräkning för oss, då vi upptäckte de "gudaliknande etc. vikingarna". Förkastliga! Inga muskelfenomen alls! Svaga, bräckliga, avtynade, hållögda, flintskalliga, brunskäggyvig(a), hjulbenta, avsågade, smalspåriga m. m. (Stryk det som ej önskas!) Skulle man kalla dessa värdiga motståndare?

De hade i alla fall kostat på sig den lyxen att ha en domare också, och han var den bästa på hela planen. (Det var han som skötte spelet!) Jag sparkade ett par bollar till honom av artighet, men han nonchalerade både mig och bollarna. Tänk så ouppfostrat! Han var förresten upptagen hela tiden, för han skulle vissla. Och så skrek han. Det gjorde visserligen vi också, men han SVOR!! (På fotbollsspråk naturligtvis.) "Straff"

Prakträddning!

var nog den värsta svordomen, för det skrek han jämt när jag hade bollen. Då blev alla så upprörda (tacka för det), att bara en vågade röra bollen och så blev det naturligtvis mål. Nej, fram för mera uppfostrade domare som för ett värdat språk. — Annars skötte vi oss utmärkt. Profffs-laget hade inte en chans att hävda sig, då VI visade hur verklig fotboll skall spelas. Vår lilla målvakt gjorde vansinniga fantomräddningar, trots att hon hade höftskydd, medan den s. k. dito på andra sidan, fastän han var mycket minimalt klädd, inte alls kunde röra sig så lekande lätt.

Våra backar var alldeles utmärkta. De höll sig hela tiden så långt borta från vårt mål som möjligt, inte ens kedjan kunde komma så nära LIV:s målvakt. Men kedjan hade effektivare spel. Inte en motspelare kom undan med mindre än tio blåmärken på möjliga och omöjliga ställen. Bollen brydde vi oss mindre om. Kom den i närheten av oss gjorde vi något, men annars lät vi gossarna ha den för sig själva. Vår taktik var att låta dem trötta ut sig så mycket som möjligt, för att vi sedan så oberörda som möjligt skulle kunna lämna planen. I fotboll fordras KONDITION, och det hade VI.

Ställningen blev emellertid 8—8 till oss efter förlängning, vilket måste betecknas som ett mycket gott resultat. — Vår rektor åsåg matchen med stort intresse och han har all anledning att vara stolt över sina flickors synnerligen goda prestation.

S. O. S.

TEATER

En knorrande maska

Vad menas med att vi inte fick se "Fröjd för stunden"? Alla stadens skolor har klagat, några har t. o. m. gjort det i tidningarna, så Blåstrumpan ämnar här instämma i kören. Först skall det emellertid fastställas, att vi har en ihärdig medklagande på vår skola i adjunkt Ölander, som tycker att vi gärna kunde fått nöjet att se pjäsen. Det är alltså på andra skolor, som dessa moralväktare finns. Det skulle vara roligt att höra vad en sådan har för skäl att komma med. Jag antar hans eller hennes huvudpunkt är, att vi inte är mogna för en del pjäser. Snälla Ni, vi läser Bengt Anderberg och andra fyrtiotalister och ser Ingmar Bergmanfilmer, så varför skulle vi då inte vara mogna för liknande program på teatern. Naturligtvis finns det bland oss ungdomar, liksom bland äldre, sådana som tycker det är gräsligt med en puss och kanske litet mer på scenen. Hur de ställer sig i verkligheten skall vi inte gå in på här. Men föreställningarna är fullt frivilliga. Ingen, allra minst skolan, tvingar någon att gå på dem. Nej, låt oss som avkoppling från "Then swänske Argus" och de andra mossbelupna sakerna (vars värde för deras egen tid inte skall förnekas här) få följa med i det som händer just nu i vår egen tid.

Kajsa-Lotta.

Sture, vars väna nuna vi ej fick glädja oss åt.

A.-B. STRUMPAN

Kullagatan 15 — Hälsingborg — Telefon 15101

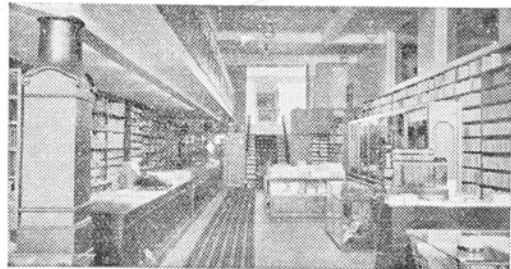
Vildanden

Det första, som slog en skolungdom vid föreställningen av "Vildanden", var, att här fanns allt det, som står om senare delen av 1800-talet i litteraturhistorien. Vi brukar kasta oss över allt modernt som motvikt mot skolans snustorra litteraturundervisning och av gammal vana somna vid allt före 1900 (undantag Strindberg). Men här upptäcker man plötsligt, att problemen inte alls är förlegade. Det finns många bland oss, som lever på en livslögn, fastän vi antingen aldrig tänker på det eller också skrattar åt det dramatiska uttrycket. — Hur skulle det vara, om vi, som är närmast till det, bevisade att Ibsens pessimism lögnlycka, sanning-olycka är felaktig?

Ibland satt man och blev rasande över den löjliga gestalt som Ibsen gett åt sanningen i Gregers Werles person. Samtidigt höll man med den resignerade doktor Relling och kom fram till, att pjäsen är brännande aktuell för oss. Orkar och vågar vi bevara den känsla av sanning, som finns hos oss nu, eller blir vi lika förljugna som de flesta vuxna? Kommer vi att resignera?

Scenmiljön ingav den rätta stämningen och Lars Levi Laestadius' regi hade gjort pjäsen så lättfattlig som möjligt. Ann-Mari Wiman var en naturtrogen 14-åring från 1800-talet. Nils Fritz imponerade genom sin scenvana och skickligt framställda roll. Att sedan det verkade litet teatraliskt för oss unga kan varken han eller Ibsen hjälpa. Hur det än är så förändras tiderna och vi med dem.

Kajsa-Lotta.

A/B Hedéns Bokhandel
Hälsingborg

FOTO · KINO · RADIO

i ett av landets förnämsta urval

*

HEFOMA

JÄRNVÄGSGATAN 3 a — SÖDERGATAN 32

Handskar, Väskor och Skärp

i stort, vackert, prisbilligt urval.
PÅLSVERK I STOR SORTERING

HARRY PERSSON

S. Storgatan 14
Telefon 132 62Södergatan 23
Telefon 114 78

Glas Nilsson

Carl Höff A.B.

JUVELERARE & GULDSMEDSFIRMA

Etablerad 1869

Hedersgåvor - Sportpriser

STORSTA URVAL

PARISERSALONGEN

A. DARREL

STORTORGET 11 — TELEFON 140 40

Damfrisering - Parfymeri
Skönhetsinstitut

Queror ...

Undertecknad var på teater igår. Skolteater — härmed vare numera allt sagt! Efter den 4/11 kommer min reaktion ifråga om skolteater att vara av det våldsamma slaget! Ärade läsare, jag frågar bara — är det för mycket begärt av s. k. "studerande ungdom", att de skall kunna se skillnad på komedi och tragedi? Ska man behöva sitta och rodna ända in i själen, då man hör det ärade publikums sätt att uppfatta ett sådant stycke dramatik som Ibsens "Vildanden"? Eller — är det undertecknad, som fått det hela om bakfoten — "Vildanden" är kanske rentav en komedi av det sjuvärdeles putslustiga slaget? Ja, ja, var och en lär bli salig på sin tro — men vore det för den allmänna trevnadens skull inte bäst, att en viss del av publiken igår väntade med sina teaterbesök och höll sig till Bröderna Marx och George Formby ännu några år? Min eloge till skådespelarna för att de inte hissade ner ridån och bad åskådarna gå hem och lägga sig!

Carramba!

EGO.

P. S. Vad pjäsen som sådan angår, så hör den inte till de bästa!

D. S.

*

Ber att få infört följande i Eder vördade tidning.

Det är anslaget 2 min. att hinna till lektion mellan första och andra ringningen. Det räcker för en person men inte för närmare 500. Härigenom uppammas stor hänsynslöshet vid ingångarna. (Obs. endast två.) Om inte förhållandena ändras, förutspår undertecknad förvildade seder, slagsmål, blodsutgjutelse, tandagnisslan, jammerskrin, varvid flickornas utseende kommer att förändras (tandlöshet, stora blåa ögon och präktiga arm- och benmuskler). Att lärarna kan hinna i tid, är inte så underligt. De har redan diverse ytterplagg avtagna och ligger i startgroparna innanför kollegierumsdörren.

Venligen.

En, som sörjer sin vid västra ingången förlorade tand.

Problem för realare

(Uppsatt av en latinare.)

Konstruera med hjälp av logaritmer en 4711 hörning, där den 711 hörnan utgör 388° C. Tag sedan reda på den kemiska formeln för 2 kg. arsenik och blanda det med något annat valfritt ämne. Mät med skjutmått antalet minuter av rektorns små morgonbönsmeddelanden och tillsätt ett lika stort antal volt av rastutkörarnas förslösade energi.

Vad blir resultatet?

★

Oversättningsövning för latinare

(Uppsatt av en realare.)

Vedholmus et Tjockus Lassus et herrmann et ego
Sina in vinus keller varus evigus dagus
Hoppum Hoch und hoppum lette Eja, Eja, Nihil
anders
Manusklavier und klarinett est Eja, eja, nihil
anders.

★

Problem för realskoliter

Hur komma in på gymnasiets fester?

Om problemen inte redan tagit kål på er så vänd upp och ned på tidningen och ni har lösningarna.

1. Huvudvärk.
2. När du vilar i min famn, i rosenrött jag drömmar o. s. v.
3. Ät knäckebröd som tillhandahålles på skolmätiderna och du är stor och stark, innan du har ätit färdigt.

Allt fotografiskt

★

Hasselblads

Gustaf Krantz Herrekipering

Skrädderi och Konfektion

~

ENGELSKA TYGER I STOR SORTERING

Carl Bengtssons bröd - - -

- - - *kvalitetsbröd*

★

Röamöllagatan 5 — STATTENA — Telefon 118 23

Gäller det

Försäkringsaffärer

★

Anlita då mina agenturer

TAGE BILLING

HÖST

När sommaren ger vika för hösten och denna blir enväldig härskare över naturen, drar vi väl litet till mans en suck och tänker: "Nu är det slut med det roliga för i år." Så börjar vi genast längta efter och drömma om nästa sommar. Vi kan vara så försjunkna i dessa drömmar, att hösten går oss förbi, utan att vi lägger märke till dess speciella skönhet. Detta är skada, ty vilken tid på året får vi väl se en så slösande prakt som just nu.

Ingen årstid kan mäta sig med hösten ifråga om färgprakt och färgrikedom. Det är, som om naturen i ett hastigt uppflammande trots protesterar mot den långa vintersömn, som obönhörligt nalkas. "Inte vill jag sova; jag är ju inte alls sömning. Jag orkar mycket ännu, innan det blir sovdags för mig. Se bara!" säger den som ett genstörtigt barn och grips av våldsam verksamhetslust. Nu duger inte längre de gröna kläder, den ståtad i under hela våren och sommaren, utan nu skall det bli omväxling i klädedräkten. Rastlöst griper den sig verket an och färgar och förgyller väldeligen. Inom kort är allt som förvandlat. Nästan ingenting återstår nu av den diskreta grönska, som solen under sommarens lopp farit ganska illa fram med, utan nu flammar och brinner allting i glödande färger.

Vi lämnar staden bakom oss och beger oss ut på landet en vacker höstmorgon. Solen har ännu inte börjat värma, så det är ganska kyligt, men underbart lätt att andas i den höga friska luften. Lätta, flyktiga morgondimmor svävar över nyplöjda åkrar, där myllan lyser fuktigt mörkbrun, och förlänar landskapet ett mjukt, drömligt utseende. Bakom åkrarna har vi skogen, som reser sig mot hösthimlens egendomligt intensiva och genomskinliga blåhet, som om den vore målad i flammande rött och lysande gult. I dikesrenen längs vägen snärjer nyponbuskar och hagtorn och stoltserar med sina röda bär. Och se där! Högt uppe i skyn drar en flock vildgäss fram i linjerad v-formation. Det ser ut, som om de flöge rätt in i solen. Vi stackars, jordbundna människobarn, som inte fått några vingar, stå kvar nere på marken och ser längtande och vemodigt efter dem, där de försvinner borta vid horisonten.

Vi skulle kunna fortsätta vår vandring hela da-

gen och ändå ständigt finna nya och skiftande vyer. Hösten är en dramatisk tid, då ingenting är tomt och intetsägande och då det sker stora ting ute i naturen.

Det är inte uteslutande vackert och soligt nu under den tredje årstiden, utan det kan komma dagar, då regnet tätt och grått silar ned från en molntung himmel. Under flera dygn kan en väldig höststorm fylla oss med skräck för elementens raseri och oanade styrka, tills den helt plötsligt stillas och det blir alldeles lugnt igen.

Hösten är visserligen den tid då livet i naturen går förgängelse och död till mötes, men det är en skön död, en död i jublande färgtoner. När vintern är förliden, börjar livet åter pulsera, och så fortsätter det ständiga kretslopp, som vi människor aldrig upphör att förvånas över.

Malin.

En höststorm i Hälsingborg

Hälsingborg är en mycket blåsig stad. Det började blåsa en lördagsnatt. Jag var själv inte vaken, men min mor talade om vilken orkan det hade varit. När jag vaknade på morgonen, hörde jag, hur det stormade. Det skallrade i fönstren, så jag trodde de skulle gå sönder. Mor sade till mig att jag skulle taga bra på mig, för det var mycket kallt. På vägen till skolan såg jag, hur illa stormen for fram. Den skakade ner mängder av frukt och förstörda blommor. Det var många, som hade ett förfärligt "sjå" med sina hattar. Jag såg tre hattar, som flög iväg och bland annat min egen.

Nere vid teatern hade ett stort kastanjeträd ryckts upp och trillat rakt på ett biltak, vilket krossats. Vattnet var så högt att färjorna inte kunde gå till Danmark. Vid Norra hamnen var vattnet så högt, att de höga kanterna inte syntes. Man trodde att det var slut på stormen på söndagen, för då var det lugnt, men ack, nej, på måndagen började det åter att blåsa.

Många små fiskebåtar hade blivit söndersplittade. Också många fiskegarn hade blivit sönderslitna. En sådan storm som det är i år har det inte varit på många årtionden.

Mona, 14.

Hör, o ve och fasa vad som rann
ur Krimos' av litteratur tyngda,
men dock ädla kranium under en
skräckens natt. Vilken välblandad
hjärns substans!

Salve amice

"Jag Törstar", sade Brud i svart. "Drick",
sade Kain och räckte henne ett blodkärl. Riddarna
kring Dannys bord sutto i Röda rummet på
Grand Hotel. Det var natt. Kameliadamen med
Den röda nejlikan viskade förtroligt med Singo-
alla om Tre män i en båt, som de sett i Jerusalem.
De muntra fruarna från Windsor utförde Spök-
sonaten på Orgeln, som hostade, och Csardasfurst-
innan stämde ner Sången om en son. Det var
Dan före dan, och plötsligt kom Snörmakare Lek-
holm på den idé, att ett Bränt barn med hjälp av
Himmelrikets nycklar skulle öppna ett fönster och
släppa in litet luft. Medan barnet höll på att ut-
öva detta Våld i mörker hördes plötsligt ett Skri
från vildmarken: "Pustan brinner."

Men det var Falskt alarm, och Nattportiern
kunde lugna Det uppbragta sällskapet med, att det
endast varit Samhällets olycksbarn, som ville veta,
om det fanns något av Ädalens poesi på Kungsgatan.
Nu hade de emellertid ertappats På bar
gärning av De tre musketörerna.

Geniet i samlingen var Bara en mor, som hade
sin Son på galejan. Hon påstod, att Vredens
druvor var Borta med vinden och sade till det
arma barnet: "Rid i natt." Och det red. Vid
denna tidpunkt inträdde Spöket på Canterville.
Det var på gott humör och kurtiserade Kleopatra,
Kvinnan u. p. a., och spelade Schack med Ben
Hur. Tal var något oundvikligt på Slika sam-
manträden, och Såsom varande ordförande tog
Grevan av Monte Christo till orda, talade och
sade: "Nya stjärnor tändas, men för Oss som går
köksvägen finns det Osynliga stängsel." Då Ro-
pade ljusets fiender: "Stopp, tänk på något an-
nat", och från vänstra väggen hördes Dorian
Grays porträtt: "Din Röde orm", och Den girige
reste sig från sin Sköna Emma och sa: "Låt oss
gå på "Fröjd för stunden". Jag har Sex fribil-
jetter", varpå han mördade alla utom sex, tog den
Glada änkan om Livet (i Finnskogarna) och gick.

Krimos.

Trevliga och billiga

PÄLSAR

för unga damer

KLASSMÖSSOR

HATT- och PÄLSVARUMAGASINET

Kullagat. 6

M. ROOS

Hälsingborg

Tel. 12781

FÖR SKOLUNGDOM FINNES BÄSTA

SPORTUTRUSTNINGAR

HOS

Idrottsmagasinet

Järnvägsgatan 23 — HÄLSINGBORG — Telefon 216 21

STÖRSTA SORTERING I

**Flickkappor och
Gosskostymer**

THÅNELLS UNGDOMSAFFÄR

DROTTNINGGATAN 18 — HÄLSINGBORG

Betald annonsplats

Jakten på . . . Forts. från sid. 11.

om peLLeS förvåning, när hans trogna hingst i sällskap med kamelen Agapetrus kommer klivande bak närmaste husknut. Alla tre falla omkull på asfalten och mumla: "Ole, dole, doff."

Kap. (bah) 99.

Vi återfinner nu vår hjälte efter åtskilligt sökande 15 mtr under markytan, bakom fyrdubbla lås, dömd enligt lagen om de misstänkta (utseedet, you know) att långsamt försmäkta. Lutad mot väggen skymtar kamelen och hopkurad i peLLeS knä vilar hans trogna hingst. Från golvet stiger gröna ångor, och väggarna dryper av fukt. I ett hörn ligger några svartnade benknotor och utmärglade råttor hasar sig under sakta veklagan fram och tillbaka över det slippriga stengolvet, för var minut ännu några millimeter närmare våra olyckliga. Svarta skuggor rör sig sakta över väggarna, ackompanjerade av vattendropparnas enträgna plask. Luften är unken, Agapetrus har svårigheter med sin bronkitis, hingsten tänker febrilt på något annat och peLLe på sin moster i

Amerika. Mina vänner, situationen är förtvivlad.

Genom sina goda förbindelser vid Raat van Amsterdam har LK och Daisy luskat ut var peLLe hålles dold, och beslutar att "rädda" honom snarast. (Hösten är kommen, hör stormarna gny.)

Således kommer det sig att peLLe ser en papperslapp singla ner till sin dystra boning genom ett lämpligt beläget avloppsrör: "Tappa inte modet. Dina vener." peLLe brister ut i en tacksägelsesång som lancerades av Edvard Persson i "En bonde på sin åker". Föga anar han vilka som ligger bakom denna hoppingivande hälsning. Och en natt rasar kalk och gråsten ner från taket, ett väldigt brak — och framför honom står en liten skäggbevuxen man med en potatishacka i handen och presenterar sig som "Räddaren i nöden". Ur bakfickan halar han fram en repstump som han bjuder peLLe att klättra uppför. De klättrar i dagar och nätter och snart står han på gatan, där en Limousin de Luxe väntar honom. peLLe sjunker ned i baksätet och förbereder sig att säga något om veckans väder, när han plötsligt stirrar in i mynningen på en kulspruta m/42 och därbakom — Kiss me Slowly. (Försvarslånevalsen dör bort och avlöses av Papperspolkan.)

Kap. 100 (slutet). (Bör läsas med särskild omsorg av unga, ambitiösa män, som åstundar någon lärdom i huru det lilla snillet överlistar det råa världet.)

peLLe satt just och njöt av det spinnande ljudet i den stora limousinen, när han plötsligt hörde vilda siréntjut i fonden. En lång rad bilar, fullastade med rättvisans tjänare . . . Han trycker ner gaspedalen allt vad han förmår, hastighetsmätaren nu på 175, visaren pendlar vidare — 175, 180, 185, 190 — men det räcker inte, polisbilarna vinner på honom. peLLe försöker öka hastigheten ännu mer, men finner till sin förtvivlan, att golvet tar emot. Han är nu uppe i 215, och den vilda jakten går vidare. Milstolparna står som staketpinnar, på bilens tak tronar en hönsgård, två balar hö och resterna av ett kyrktorn. peLLe är vild av upphetsning, i baksätet sitter hästen och kamelen och stönar i kapp av rädsla. peLLe försöker en sista tryckning på gaspedalen, och denna gång är det ingenting som tar emot. peLLe ser blott vägen under sig, alla hjälpas åt att kasta ut bilens lösöre för att minska dess vikt. En blick på hastighetsmätaren, den står nu på 185, men på andra varvet. Bilradion spelar för fullt: Liberty Bell . . .

BOM, KRASCH . . . Gränsbommen gick, amerikanska zonen — peLLeS förlovade land. Och där lämnar vi peLLe för denna gång, för även en hjälte bör ha ett privatliv.

MAGNE LINDÉNS*Konditori*

Välkänt för sina förstklassiga tillverkningar

SÖDERGATAN 95

TELEFON 125 84

SKOLBÖCKER - PAPPER

TELEFON 107 97 VID KNUTPUNKTEN

Theodor Lindgrens Eftr.*Skomagasin*

Stortorget 9

Tel. 105 62

Cardigan Forts. från sid. 7.

Vänstra framstycket: Lägg upp 66 m. på st. nr 2 och sticka 9 cm. resår. Byt till st. nr 2½ och slätst. utom på de 9 sista m., som stickas i resår hela vägen och utgöra framkanten. Öka på 1:a släta v. till 80 m. och därefter 1 m. i sidan vart 8:e v. 5 ggr. Vid 33 cm. avm. 12, 2, 2, 2, 1, 1 m. för ärmhålet. Då detta är 15 cm. träder man upp de 15 yttersta m. vid framkanten på en reservnål. Gör därefter 1 hoptagn. vid halsen varje v. tills 36 m. återstå. Då ärmhålet är 21 cm. avm. 9 m. 4 ggr. för axeln.

Högra framstycket stickas lika men med 9 knapphål i framkanten, 3 m. breda och 3 m. från kanten. Det första göres efter 1½ cm. och de övriga med 5 cm. mellanrum. Beräkna ett 10:e knapphål i halsremsan, som tillstickas senare.

Ärmarna: Lägg upp 60 m. på st. nr 2 och sticka 6 cm. resår. Byt till st. nr 2½ och slätst. samt öka till 70 m. på 1:a v. Öka 1 m. i var sida vart 8:e varv till 106 m. Då ärmen är 45 cm. avm. 6 m. i var sida. Gör därefter 1 hoptagn. i var sida först vart 4:e v. 2 ggr. och därefter varannat v. tills 30 m. är kvar. Avm. slutl. 3 m. i början av vart och ett av de 4 följ. v. och resten på en gång.

Montering: Spänn ut arb. och låt det ligga med en våt duk över, som får torka. Sy ihop koftan. Plocka upp c:a 124 m. runt halsen på st. nr 2 och sticka resår. Efter 4 v. göres ett knapphål på höger sida. Då resåren är 2½ cm. avm. fast. Pressa sömmarna och sy i knappar.

Jumpern Forts. från sid. 7.

14 cm. träder man upp de 21 mittersta m. på en reservnål. Sticka var sida för sig och gör 1 hoptagn. varje v. tills 36 m. återstå. Då ärmhålet är 20 cm. avm. 12 m. 3 ggr. för axeln.

Ärmarna: Lägg upp 90 m. på st. nr 2 och sticka resår i 3 cm. Byt till st. nr 2½ och slätstickning och öka till 100 m. på 1:a v. Då ärmen är 10 cm. avm. 7 m. i varje sida. Gör därefter 1 hoptagn. i var sida först vart 4:de v. 2 ggr, därefter vartannat v. till 36 m. samt slutligen varje v. tills 16 m. återstå. Avmaska.

Montering: Spänn ut arb. efter måtten och låt det ligga med en våt duk över, som får torka. Sy ihop höger axel. Plocka upp c:a 120 m. runt halsen på st. nr 2 och sticka resår 5 cm. Avmaska löst. Vik halsremsan dubbel och fälla till den mot avigsidan. Sy ihop jumpern och sätt i ett blixtlås på vänster axel.

Idrott Forts. från sid. 9.

Handbollsträningen har nu kommit i gång och hålls på måndagar kl. 3.30.

Beredvilligt har det beretts Flickis' elever tillfälle att träna fäktning under kapten Bäckanders ledning. Tyvärr är träningstimmen förlagd till lördagar kl. 14.45—15.45, då många, som eljest skulle velat delta, är förhindrade på grund av lektioner. Bl. a.

Skutt.

Stor sortering av

JÄRNVAROR OCH
BOSÄTTNINGSPARTIKLAR**JOHN HANSSONS**Järn- och Bosättningsaffär
Södergatan 69-71   Telefon 15635**TAGE SANDRUPS**

Handelsträdgård

Ö. RAMLÖSA

TEL. 96292

HULDT:s SportaffärSTOR SORTERING AV
Träningsoveralls

Södergatan 2 — Hälsingborg — Tel. 11401

Mössor

Lundbladhs Pälsaffär

STORTORGET 11 — TELEFON 10047

